

" Moje soukromí. Nekoukat, nešťourat! "

(úvaha)

Mám své soukromí? Mám ráda soukromí? Je pro mě důležité? Nechávám soukromí svému okolí?

Soukromí mám jak kdy. Doma, ve svém pokoji, většinou ano. Někdy mi sem ale chodí bráška, někdy mamka. Když se snažím být sama, nejčastěji se schovám v koutečku v podkroví u čaje a tam si v klidu přemýšlím.

Soukromí mám moc ráda. Jedině když jsem sama, dokáži přemýšlet. Ale jinak jsem i velice ráda se svými přáteli. Nic mi však nevyhradí chvíle, kdy jsem sama a v klidu si mohu dělat, co chci já.

Soukromí je pro mě důležité. Když mám " svoje nálady ", chci radši být sama. Ale jakmile mám nějaké tajemství, to ho většinou musím někomu svěřit nebo jej kamarádce zapsat do deníku. Ve dnech, kdy jsem smutná, nikdy nechci být sama, to bych byla ještě smutnější.

Svému okolí nechávám prostor pro soukromí. Ale když mě někdo poprosí, abych byla s ním, tak jsem vždy poblízku.

Každý by se měl zamyslet nad svým soukromím. Jestliže já nechci, aby mě někdo rušil, musím se i já přizpůsobit požadavkům druhých. Svému okolí dávám prostor, tedy doufám, že mi moje soukromí nezačne nikdo rušit.